<u>અસ્વીકરણ</u>: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER:</u> The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાત વડી અદાલતમાં

ટેક્ષ અપીલ નં. ૯૫૫ / ૨૦૦૫ સાથે ટેક્ષ અપીલ નં. ૯૫૬ / ૨૦૦૫ થી ટેક્ષ અપીલ નં. ૯૬૬ / ૨૦૦૫

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.એસ. ઝવેરી

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

==
==

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	
૨	પત્રકારને રીફર કરવામાં આવશે કે નહીં?	
૩	શું માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની ખરી નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	
૫.	શું તે સિવિલ જજને મોકલવાનુ છે?	

==

==

એથનિક હોલ્ડિંગ્સ પ્રા. લિ. .....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

આઈ.ટી. અધિકારી, ટી.ડી.એસ., ...પ્રતિવાદી(ઓ)

==

==

હાજરી: શ્રી એસ.એન. સોપારકર સાથે શ્રી બી.એસ. સોપારકર સાથે શ્રીમતી સ્વાતિ

અપીલકર્તા(ઓ) ક્રમાંક ૧ તરફથી વકીલ સોપારકર, તથા પ્રતિવાદી(ઓ) ક્રમાંક ૧ તરફથી વકીલ શ્રી સુધીર એમ. મહેતા

==

==

કોરમઃ માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.એસ. ઝવેરી

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

તારીખ : ૧૬/૧૨/૨૦૧૪ સામાન્ય મૌખિક ચુકાદો

(પ્રતિ : માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ કે એસ ઝવેરી)

૧. આ બધી અપીલો આવકવેરા અપીલ અધિકરણ, અમદાવાદના સામાન્ય ચુકાદા અને આદેશમાંથી ઉદ્ભવે છે, તેથી તેમનો આ સામાન્ય ચુકાદા દ્વારા નિકાલ કરવામાં આવે છે.

૨. આ અપીલો દ્વારા, અપીલકર્તા–આકારણીઓએ આવકવેરા અપીલ અધિકરણ, અમદાવાદ, ["અધિકરણ" તરીકે] દ્વારા આઈ.ટી.એ. નં. ૨૨૬૩, ૨૨૬૪, ૨૨૬૮, ૨૨૬૯, ૨૨૭૩, ૨૨૭૪, ૨૨૭૮, ૨૨૭૯, ૨૨૮૩, ૨૨૮૪, ૨૨૮૮ અને ૨૨૮૯/ એ.એચ.ડી./ ૨૦૦૨ માં તા. ૦૮.૦૯.૨૦૦૩ના રોજ આપવામાં આવેલ સામાન્ય ચુકાદા અને આદેશને પડકાર્યો છે, જેના દ્વારા આકારણીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી અપીલો અધિકરણ દ્વારા આંશિક રીતે મંજૂર કરવામાં આવી હતી અને એવો નિષ્કર્ષ આપવામાં

આવ્યો હતો કે અપીલકર્તા–આકારણીઓએ મૂલ્યાંકન વર્ષ ૧૯૯૫–૯૬ અને ૧૯૯૬–૯૭ માટે સ્ત્રોતે કરકાપણી કરવી આવશ્યક હતી.

૩. તા. ૨૦.૦૪.૨૦૦૬ના રોજ આ અપીલો દાખલ સ્વીકારતી વખતે, અદાલતે નીચે મુજબનો કાયદાનો મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન ઘડ્યો હતો:–

શું, કેસના તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓમાં, વિશેષ અદાલતના નિર્દેશ હોવા છતાં, અધિનિયમની કલમ ૧૯૪એ હેઠળ જરૂરી મુજબ અપીલકર્તા સ્રોતસ્થાને કર કપાત કરવા માટે કાયદેસર રીતે જવાબદાર હતો એવું ઠરાવવામાં આઈ.ટી.એ.ટી. કાયદામાં યોગ્ય હતું ?

૪. ઉપર મુજબ ઘડવામાં આવેલ પ્રશ્નનો નિર્ણય કરવા માટે, અનાવશ્યક વિગતો દૂર કરીને મૂળભૂત હકીકતો નોંધવી જરૂરી છે. વર્તમાન અપીલકર્તાઓ–આકારણીએ ફેરગ્રોથ ફાઈનાન્શિયલ સર્વિસેસ લિ. [આગળથી "એફએફએસએલ" તરીકે ઉલ્લેખિત] સાથે કરાર કર્યો હતો. ૨૮.૦૩.૧૯૯૨ ના રોજ, અપીલકર્તાઓ–આકારણીના હિતમાં એફએફએસએલ દ્વારા વિવિધ રકમોના ધિરાણ મંજૂર કરવામાં આવ્યા હતા અને તે જ અપીલકર્તાઓ–આકારણીઓ દ્વારા ૩૦ માર્ચ, ૧૯૯૨ ના રોજ સ્વીકારવામાં આવ્યા હતા. અપીલકર્તાઓ–આકારણીઓએ યુનાઈટેડ ફોસ્ફોરસ લિ.ના ૩,૨૮,૦૦૦ શેરો (આગળથી "યુપી એલ" તરીકે ઉલ્લેખિત) ગીર્વે રાખીને એફએફએસએલ પાસેથી

રૂ. ૧૪,૯૮,૨૫૦૦/- નું ધિરાણ લીધું હતું. કરારની શરતો મુજબ અપીલકર્તાઓએ ૬૦ દિવસની અંદર ૨૦% અને બાકીના ૮૦% ૧૮૦ દિવસની અંદર પરત ચુકવવાના હતા. અપીલકર્તાઓ-આકારણીઓએ યુપી એલના ૩,૨૮,૦૦૦ શેરો, યોગ્ય રીતે અમલમાં મૂકાયેલ હસ્તાંતરણ ફોર્મ સાથે, એફએફએસએલને સોંપ્યા હતા, કારણ કે કરાર મુજબ અપીલકર્તાઓએ ૨૦% રકમ ૬૦ દિવસની અંદર, એટલે કે ૩૦ મે ૧૯૯૨ પહેલાં, પરત ચુકવવાની હતી. આ દરમ્યાન, ૫/૧૨.૦૫.૧૯૯૨ અને ૪.૦૬.૧૯૯૨ ના રોજ, એફએફએસએલએ ગેરકાયદેસર રીતે ૨,૨૮,૦૦૦ શેરો સિન્ડિકેટ બેંકને વેચી દીધા અને ૧,૦૦,૦૦૦ શેરો એનએચબી પાસે ઉપગીર્વે રાખ્યા, જે અભિલેખનો ભાગ છે.

૪.૧. જૂન, ૧૯૯૨ ના મહિનામાં, સરકારે વિશેષ અદાલત ઓર્ડિનન્સ, ૧૯૯૨ જાહેર કર્યો. ૨મી જુલાઈ, ૧૯૯૨ ના રોજ, એફએફએસએલ માટે કસ્ટોડિયનની નિમણૂક કરવામાં આવી. ૧૦.૦૮.૧૯૯૨ ના રોજ, સિન્ડિકેટ બેન્કે ૨,૨૮,૦૦૦/- શેરો ખરીદ્યા અને હસ્તાંતરણની નોંધણી કરવા માટે યુપીએલ સમક્ષ રજૂ કર્યા. ૧૩.૦૮.૧૯૯૨ ના રોજ યુપીએલને એનએચબી પાસે ૧,૦૦,૦૦૦ શેરોની ઉપ-ગિરવે અંગે જાણ કરવામાં આવી. ૧૪.૦૮.૧૯૯૨ ના રોજ, અપીલકર્તાઓ અને અન્ય આકારણીપાત્રોએ કસ્ટોડિયન, એફએફએસએલ, સિન્ડિકેટ બેન્ક, એનએચબી અને યુપીએલ વિરુદ્ધ વિવિધ અરજી ક્રમાંક ૧૦ ઓફ ૧૯૯૨ દાખલ કરી. ઉક્ત વિવિધ અરજીઓમાં કરવામાં આવેલી પ્રાર્થનાઓ નીચે મુજબ વાંચાય છે:-

અતએવ અરજદાર નીચે મુજબ પ્રાર્થના કરે છે:-

(એ) એવું જાહેર કરવામાં આવે કે અનુસૂચિઓમાં વર્ણવાયેલા અને આંક "એ" તથા "બી" તરીકે દર્શાવાયેલા ઉક્ત શેરો તેમના માલિક તરીકે ૨મા પ્રતિવાદીઓના હતા નહીં અને છે પણ નહીં અને ઉક્ત ઓર્ડિનન્સ હેઠળ ઉક્ત શેરોની જપ્તિ માત્ર મર્યાદિત જપ્તિ બને છે, જે ઉક્ત શેરો અંગે માત્ર ગિરવે ધારક તરીકે ૨મા પ્રતિવાદીઓના અધિકારો પૂરતી મર્યાદિત છે.

(બી) કે એવું જાહેર કરવામાં આવે કે ૨મા પ્રતિવાદીઓ અને/અથવા ૧લા પ્રતિવાદીઓ બંધાયેલ અને જવાબદાર છે કે તેઓ અહીં સંલગ્ન આંક "એ" અને "બી" રૂપે રહેલી અનુસૂચિઓમાં દર્શાવેલ ઉપરોક્ત ૩,૫૦,૦૦૦ શેરો સંબંધિત અરજદારોને પરત કરે, તે માટે કરારની શરતો અનુસાર બાકી દેવું ૧લા પ્રતિવાદીને, ૨મા પ્રતિવાદીને અથવા આ માનનીય અદાલત જે વ્યક્તિને નિર્દેશ કરે તેને ચૂકવવામાં આવે;

(સી) કે ઉપરોક્ત પ્રાર્થના (બી) ને અક્ષુણ્ણ રાખીને એવી ઘોષણા કરવામાં આવે કે ઉપરોક્ત ૩,૫૦,૦૦૦ શેરોમાંથી ૨૩.૭૬ ટકા જેટલા શેર ૨જા પ્રતિવાદીઓને અથવા એવા વ્યક્તિને, જેટલા હદ સુધી લાગુ પડે, નિયમિત અને કાનૂની રીતે હસ્તાંતરિત થયેલા છે અને થતા આવ્યા છે, અને અરજદારો, અથવા તેમનામાંથી જે કોઈ હકદાર ઠરે, તેઓને અનુસૂચિઓમાં વર્ણવેલ અને આ

સાથેના આંક "એ" અને "બી" માં દર્શાવેલ ૩,૫૦,૦૦૦ શેરોમાંથી ઉપરોક્ત ૨૩.૭૬ ટકા શેરો તાત્કાલિક સોંપી આપવાનો હક છે.

(ડી) કે આંક "એ" અને "બી" માં વર્ણવાયેલા ઉક્ત શેરોના ૨૩.૭૬ ટકા અંગેની મર્યાદિત જપ્તિ તાત્કાલિક ઉઠાવી લેવામાં આવે અને/અથવા ઉઠાવી લેવામાં આવે તેવી અથવા ઉઠાવેલી ગણવામાં આવે તેવી આજ્ઞા કરવામાં આવે અને ઉક્ત ૨૩.૭૬ ટકા શેરો તાત્કાલિક અરજદારોને અથવા તેઓ પૈકી જે તે માટે હકદાર જણાય તેમને, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ થી ૫ પૈકી કોઈ એક અથવા બન્ને દ્વારા, તાત્કાલિક સોંપી આપવામાં અને હવાલે કરવામાં આવે તેવી આજ્ઞા અને દિશા આપવામાં આવે.

(ઈ) ઉપરોક્ત પ્રાર્થના *(ડી)* ને અક્ષુન્ન રાખીને, અત્રે સાથે સંલગ્ન આંક "એ" અને "બી" માં વર્ણવેલ તમામ ૩,૫૦,૦૦૦ શેરો ઉપરની મર્યાદિત જપ્તી ઉઠાવી લેવામાં આવે અને પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ થી ૫ ને આદેશિત અને નિર્દેશિત કરવામાં આવે કે, આ માનનીય અદાલત જે વ્યક્તિઓને નિર્દેશ કરે તેમને કરારની શરતો અનુસાર બાકી દેવું અને વ્યાજની સંબંધિત ચુકવણી સામે ઉપરોક્ત તમામ શેરો સોંપી આપે;

(એફ) આ માનનીય અદાલત કૃપા કરીને અરજદારોને બાકી દેવાની રકમ નિયત તારીખોએ ૧લા અથવા ૨રા પ્રતિવાદીઓને ચૂકવવા અંગે તેવા નિર્દેશો આપવા

પ્રસન્ન થાય કે તેની સામે અનુસૂચીમાં અહીં સાથે સંલગ્ન આંક "એ" અને "બી" મુજબ દર્શાવેલ શેરો સંબંધિત અરજદારોને સુપરત કરવામાં આવે.

(જી) એવો જાહેરનામો કરવામાં આવે કે અનુક્રમે ૩જા અને ૪થા પ્રતિવાદીઓએ અહીં સાથે જોડાયેલ આંક "એ" માં વર્ણવેલ ૨,૫૦,૦૦૦ શેરો તથા અહીં સાથે જોડાયેલ આંક "બી" માં વર્ણવેલ ૧,૦૦,૦૦૦ શેરો અથવા તેના કોઈપણ ભાગમાં કોઈ હક, માલિકી હક અથવા હિત મેળવ્યું નથી અને તેઓ તે માટે હકદાર નથી.

(એચ) કે અહીં સંલગ્ન અનુસૂચિ આંક "એ" માં વર્ણવેલ ૨,૫૦,૦૦૦ શેરોનું ૨મા પ્રતિવાદીઓ દ્વારા ૩મા પ્રતિવાદીઓને કરાયેલ કથિત વેચાણ અથવા હસ્તાંતરણ તથા અહીં સંલગ્ન આંક "બી" માં દર્શાવેલ ૧,૦૦,૦૦૦/- શેરોનું ૨મા થી ૪મા પ્રતિવાદીઓને કરાયેલ કથિત વેચાણ અથવા હસ્તાંતરણ ગેરકાયદેસર, રદબાતલ, અસત્ત્વમાન, નિષ્પ્રભાવી છે અથવા અરજદારો અથવા તેઓમાંથી કોઈ એક પર બંધનકારક નથી, તેવી જાહેરખબર કરવામાં આવે.

(૧) કે, પ્રાર્થના (જી) અને/અથવા (એચ) ને અપ્રતિબંધી રાખીને, અહીં અનુસૂચિમાં વર્ણવાયેલા અને આંક "એ" તરીકે જોડાયેલા ૨,૫૦,૦૦૦ શેરોના પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા પ્રતિવાદી નં. ૩ ને કરાયેલ કથિત વેચાણ અથવા હસ્તાંતરણ તેમજ અહીં આંક "બી" તરીકે જોડાયેલા ૧,૦૦,૦૦૦/- શેરોના

પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા પ્રતિવાદી નં. ૪ ને કરાયેલ કથિત વેચાણ અથવા હસ્તાંતરણ રદ કરવામાં આવે અને/અથવા રદબાતલ કરવામાં આવે.

(જે) કે તૃતીય અને ચતુર્થ પ્રતિવાદીઓને અનુક્રમે, તેઓ પોતે તેમજ તેમના નોકરો અને એજન્ટો દ્વારા, આ અંગે કોઈપણ રીતે વેચાણ કરવાથી અને/અથવા હસ્તાંતર કરવાથી અને/અથવા વ્યવહાર કરવાથી, કબજો છોડવાથી અથવા કબજો સોંપવાથી અથવા પરાવર્તન કરવાથી અથવા અન્ય કોઈપણ વ્યક્તિના હિતમાં કોઈપણ હક, માલિકી અથવા હિત ઊભું કરવાથી, અથવા આંક "એ" માં વર્ણવેલ ૨,૫૦,૦૦૦/- શેરો અને અહીં જોડાયેલ આંક "બી" માં વર્ણવેલ ૧,૦૦,૦૦૦ શેરો સંબંધે અન્ય કોઈના હિતમાં કોઈપણ હક, માલિકી, હિત અથવા લાભનો દાવો કરવાથી અથવા તેનો ઉપયોગ કરવાથી, અથવા સંબંધિંત અરજદારો દ્વારા અમલમા મૂકવામાં આવેલ અને ઉપરોક્ત ૩,૫૦,૦૦૦ શેરોના સંબંધમાં દ્વિતીય પ્રતિવાદીઓને સોંપવામાં આવેલ સંબંધિત હસ્તાંતરણ પ્રપત્રોના આધારે કાર્ય કરવાથી, પ્રતિબંધિત કરવામાં આવે.

(કે) એ કે ૫મા પ્રતિવાદીને, તેઓ પોતે અથવા તેમના નોકરચાકરાઓ અથવા એજન્ટો મારફતે, કોઈપણ રીતે સંબંધિત અરજદારોના નામોમાંથી અનુક્રમે ૩જા અને/અથવા ૪થા પ્રતિવાદીઓના નામે અથવા અન્ય કોઈપણ વ્યક્તિના નામે, આ સાથેના આંક "એ" માં વર્ણવેલ ઉક્ત ૨,૫૦,૦૦૦ તથા/અથવા આંક "બી" માં વર્ણવેલ ૧,૦૦,૦૦૦ શેરો અથવા તેનો કોઈપણ ભાગ હસ્તાંતરિત કરવાથી અને/અથવા આ સાથેના આંક "એ" અને "બી" માં વર્ણવેલ ઉક્ત

૩,૫૦,૦૦૦ પૈકી કોઈપણ શેરોને લગતા તેમની પાસે જમા કરાયેલ કોઈપણ હસ્તાંતરણ ફોર્મ/ફોર્મોના આધારે કાર્યવાહી કરવાથી પ્રતિબંધિત કરવામાં આવે.

(એલ) કે આ અરજીની સુનાવણી અને અંતિમ નિકાલ બાકી રહેલી અવસ્થામાં, ઉપરોક્ત પ્રાર્થના (જે) અને (કે) મુજબની અંતરિમ રાહતો મંજૂર કરવામાં આવે.

(એમ) કે આ અરજીની સુનાવણી અને અંતિમ નિરાકરણ બાકી હોય તે દરમ્યાન, બોમ્બે વડી અદાલતના અદાલત રિસીવર અથવા અન્ય કોઈ યોગ્ય અને સુપાત્ર વ્યક્તિને, અહીં સંલગ્ન અનુસૂચિઓમાં આંક "એ" અને "બી" તરીકે વર્ણવેલ ઉક્ત ૩,૫૦,૦૦૦/- શેરો તથા તે સંબંધિત હસ્તાંતરણ પ્રપત્રો અને ઉક્ત શેરો સાથે સંલગ્ન તથા અનુસંગિક સર્વ હકો અને લાભોના રિસીવર તરીકે, નાગરિક પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૦૮ ના આદેશ ૪૦: નિયમ ૧ હેઠળની તમામ સત્તાઓ સાથે નિમણૂક કરવામાં આવે, જેમાં અહીં સંલગ્ન અનુસૂચિઓમાં આંક "એ:" અને "બી" તરીકે વર્ણવેલ ઉક્ત ૩,૫૦,૦૦૦૦ શેરોનો વાસ્તવિક ભૌતિક કબજો મેળવવાની સત્તાનો પણ સમાવેશ થાય છે (તે કોઈપણ વ્યક્તિ પાસે પડ્યા હોય તેમાંથી), તેમજ સંબંધિત શેર પ્રમાણપત્રો અને સંબંધિત હસ્તાંતરણ પ્રપત્રનો પણ (તે કોઈપણ વ્યક્તિ પાસે પડ્યા હોય તેમાંથી) કબજો મેળવી, અરજીકર્તાઓ દ્વારા બાકી દેવું અને વ્યાજની જમા કરાવટ સામે, આ માનનીય અદાલત જે રીતે નિર્દેશ કરે તે રીતે, સંબંધિત અરજીકર્તાઓને સોંપી દેવા માટે, અને તેનાં સંબંધિત અરજીકર્તા-ધારકોની સૂચનાઓ અનુસાર ઉક્ત

સર્વ શેરો સાથે સંલગ્ન અને/અથવા અનુસંગિક મતાધિકાર તથા અન્ય સર્વ હકોનો ઉપયોગ કરવા માટે.

ઉપરોક્ત પ્રાર્થનાઓ (એલ) અને (એમ) ના અનુસંધાને વચગાળાની રાહતો માટે (એન).

(ઓ) આ અરજિના ખર્ચ માટે અને (પી) મામલાની પરિસ્થિતિઓમાં આ માનનીય અદાલત યોગ્ય માને તેવા અન્ય તથા વધુ રાહતો માટે.

૪.૨. ૧૮.૦૮.૧૯૯૨ના રોજ, ઓર્ડિનન્સના સ્થાને સ્પેશિયલ અદાલત અધિનિયમ, ૧૯૯૨ અમલમાં આવ્યો. કેટલાંક મામલાઓમાં, સ્પેશિયલ અદાલતે એવું ઠરાવ્યું કે "અદાલતના આદેશો અને નિર્દેશોના અનુસંધાને કરાયેલ ચુકવણીઓ" પર ટી.ડી.એસ.ની જોગવાઈઓ લાગુ પડતી નથી અને પક્ષકારને આદેશ કર્યો કે તે દ્વારા ભરાયેલ ટી.ડી.એસ. આવકવેરા વિભાગ પાસેથી પોતે જ વસૂલ કરે અને સ્ત્રોતે કરની કપાત ન કરે. ૧૫/૨૦.૦૮.૧૯૯૪ના રોજ, સ્પેશિયલ અદાલતે એક આદેશ કર્યો અને અપીલકર્તા–આકારણીધારકોના માલિકીહકને સ્વીકાર્યો, પરંતુ અપીલકર્તા–આકારણીધારકોને કોઈપણ રીતે શેરો હસ્તાંતરિત કરતાં રોક્યા. ૪ એપ્રિલ, ૧૯૯૪ના રોજ, સ્પેશિયલ અદાલતે સ્પષ્ટ કર્યું કે અગાઉનો આદેશ વચગાળાનો આદેશ ન હતો, પરંતુ તે અંતિમ આદેશના સ્વરૂપનો હતો.

૪.૩. વિશેષ અદાલતના આદેશ વિરુદ્ધ, સિન્ડિકેટ બેંક તથા અપીલકર્તા–કરઆકારણગ્રસ્તોએ અધિનિયમ હેઠળ ભારતની સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ અપીલો દાખલ કરી હતી. સર્વોચ્ચ અદાલતે ૧૨.૦૯.૧૯૯૪ અને ૦૭.૧૦.૧૯૯૪ના આદેશો દ્વારા બન્ને અપીલો દાખલ સ્વીકારી હતી અને દરેક અપીલમાં બન્ને પક્ષોને યથાસ્થિતિ જાળવવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો. જોકે, અનુસરમાં, ૨૦મી ફેબ્રુઆરી, ૧૯૯૫ના રોજ, એક મામલામાં, વિશેષ અદાલતે એવો નિર્ણય આપ્યો હતો કે વિશેષ અદાલત અધિનિયમ હેઠળ થનારી ચૂકવણીઓ કરતાં ઉપર આવકવેરા વિભાગને કોઈ અગ્રતા નથી અને ઉક્ત આદેશ આઈ.ટી. વિભાગ અને એફ.એફ.એસ.એલ. કસ્ટોડિયનને સાંભળી પસાર કરવામાં આવ્યો હતો. ઉક્ત ચુકાદાનો સંબંધિત પરિચ્છેદ નીચે મુજબ વાંચાય છે:–

...અતએવ, સ્પેશિયલ અદાલત અધિનિયમના કારણે જે કાર્ય કરવાથી કોઈ નોટિફાઈડ પક્ષકારને રોકવામાં આવ્યો હોય, તે કાર્યના અપૂર્ણ પાલન બદલ કોઈ દંડ અથવા વ્યાજ લાદી શકાતું નથી. આવા કિસ્સાઓમાં, ભલે કોઈ અન્ય અધિનિયમ અથવા કરારમાં અકાર્યપાલન માટેના પરિણામો નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા હોય, સ્પેશિયલ અદાલતો અધિનિયમની જોગવાઈઓ પ્રાધાન્ય પામશે. કારણ કે આવા કિસ્સાઓમાં સ્પેશિયલ અદાલતો અધિનિયમની જોગવાઈઓ અને તે અન્ય કાયદા અને/અથવા કરાર વચ્ચે વિસંવાદ સર્જાય છે. આવા વિસંવાદના કિસ્સાઓમાં, સ્પેશિયલ અદાલત અધિનિયમની જોગવાઈઓને

પ્રાધાન્ય મળવું જ જોઈએ. ઉદાહરણ તરીકે, આવકવેરા અધિનિયમની કલમ ૨૩૪બી હેઠળ, દરેક આસેસી અગ્રિમ કર ચૂકવવા માટે જવાબદાર છે. તમામ પક્ષકારોને જૂન, ૧૯૯૨થી ઑગસ્ટ ૧૯૯૨ દરમિયાન નોટિફાઈડ કરવામાં આવ્યા હતા. તે બધા માર્ચ ૧૯૯૨એ પૂર્ણ થતા નાણાકીય વર્ષ માટે તથા તેના અનુગામી વર્ષો માટે અગ્રિમ કર ચૂકવવા માટે જવાબદાર બનતા. જોકે, અગાઉ જોવામાં આવ્યું છે તેમ, કર માત્ર મૂલ્યાંકન વર્ષ ૧૯૯૨-૯૩ સુધી અને અનુગામી વર્ષ માટે. જોકે, અગાઉ દર્શાવ્યા મુજબ પ્રાધાન્યક્રમમાં. તે કલમ ૧૧(૨)(સી) હેઠળ સામાન્ય દેવું તરીકે જ ક્રમ પામશે. તેથી, સંપૂર્ણ વહેંચણી થયા પછી જ તે મુક્ત કરી શકાય. ભલે નોટિફાઈડ પક્ષકાર અગ્રિમ કર ચૂકવવા ઈચ્છે, તો પણ અદાલત તે માટે ઈનકાર કરે. આ રીતે, અગ્રિમ કરની ચુકવણી માટેની રકમો મુક્ત કરવામાં આવી નથી. તેથી, નોટિફાઈડ પક્ષકારને અગ્રિમ કર ચૂકવવાથી રોકવામાં આવ્યો છે. તેથી, સ્પેશિયલ અદાલતો અધિનિયમ હેઠળ અગ્રિમ કર ચૂકવવા બાબતે કાનૂની અસમર્થતા છે. છતાં આવકવેરા અધિનિયમ હેઠળ અગ્રિમ કર ચૂકવવાની ફરજિયાતતા છે. સ્પેશિયલ અદાલતો અધિનિયમ અને આવકવેરા અધિનિયમની જોગવાઈઓ વચ્ચે વિસંવાદ છે. સ્પેશિયલ અદાલતો અધિનિયમની જોગવાઈઓને પ્રાધાન્ય મળવું જ જોઈએ. આવકવેરા અધિનિયમ હેઠળ જો અગ્રિમ કર ચૂકવવામાં ન આવે, તો આવી અચુકવણી બદલ વ્યાજ વસૂલ કરી શકાય. સ્પષ્ટ છે કે, તે આ આધાર પર કે આસેસી ચુકમાં છે. પરંતુ નોટિફાઈડ પક્ષકારને કાયદા દ્વારા અગ્રિમ કર ચૂકવવાથી રોકવામાં આવ્યો છે. તે ચુકમાં રહેલો પક્ષકાર નથી. તેણે અગ્રિમ કર ચૂકવ્યો નથી કારણ કે

તેના પર કાનૂની પ્રતિબંધ છે. કાયદાએ તેને અગ્રિમ કર ચૂકવવાથી અટકાવ્યો છે. મારા મતે, આવા કિસ્સાઓમાં, એટલે કે જ્યાં સ્પેશિયલ અદાલતો અધિનિયમની જોગવાઈઓ અને અન્ય કોઈ અધિનિયમ/કરાર વચ્ચે વિસંવાદ હોય, ત્યાં વિરુદ્ધ જોગવાઈઓએ અનિવાર્ય રીતે માર્ગ છોડવો પડે. જો આવી કાનૂની અસમર્થતા હોય, તો પછી નોટિફાઈડ પક્ષકાર પર વ્યાજ અને/અથવા દંડ ચૂકવવાની જવાબદારી લાદવાનો પ્રશ્ન જ ઉદ્ભવતો નથી. તેવી જ રીતે, આવકવેરા અધિનિયમની કલમ ૨૨૦(૨) હેઠળ, કોઈ પક્ષકારને માંગણીની નોટિસ આપવામાં આવી હોઈ શકે. તે માંગણીની નોટિસ કર, વ્યાજ અને/અથવા દંડ માટે હોઈ શકે. આવકવેરા કાયદા હેઠળ, નોટિસમાં દર્શાવેલી રકમ ૩૦ દિવસની અંદર ચૂકવવી જરૂરી છે. આવકવેરા અધિનિયમ હેઠળ, જો તે જ રકમ ૩૦ દિવસની અંદર ચૂકવવામાં ન આવે, તો આસેસી દર મહિને ૧.૫%ના દરે વ્યાજ ચૂકવવા માટે જવાબદાર બને છે. અહીં ફરીથી, સ્પેશિયલ અદાલતો અધિનિયમ દ્વારા લાદવામાં આવેલી કાનૂની અસમર્થતાના કારણે, નોટિફાઈડ પક્ષકાર તે માંગણીની નોટિસમાં માંગવામાં આવેલી રકમો ચૂકવવાની સ્થિતિમાં નથી. જો એવું હોય, તો નોટિફાઈડ પક્ષકારને ચુકમાં હોવાનું કહી શકાય નહીં. પછી નોટિફાઈડ પક્ષકાર કલમ ૨૨૦(૨) હેઠળ વ્યાજ ચૂકવવા માટે જવાબદાર બને તેવો પ્રશ્ન જ ઊભો થતો નથી....”

૪.૪. ત્યારબાદ, ૨૯.૦૩.૧૯૯૫ના રોજ, સિન્ડિકેટ બેંક દ્વારા દાખલ કરાયેલા દાવામાં વિશેષ અદાલતે એક આદેશ કર્યો, જેમાં સિન્ડિકેટ બેંકે એવી ઘોષણા

કરવાની માંગણી કરી હતી કે તે શેરોની માલિક છે અથવા તેને પોતાની દ્વારા ચૂકવાયેલ ખરીદી કિંમત પરત મળવી જોઈએ. ઉક્ત દાવા ઉપર અદાલતે સ્થગન આપ્યું હતું. તેથી, વ્યાજ સાથેની ઋણરકમની પરતફેરનો પ્રશ્ન ઊભો થતો જ નહોતો.

૪.૫. વિશેષ અદાલતે સીબીડીટી, આવકવેરા વિભાગ અને એફએફએસએલના વકીલોને સાંભળ્યા બાદ પ્રથમ નિર્ણયના અનુસંધાનમાં વધુ એક નિર્ણય આપ્યો કે તેનો પ્રથમ નિર્ણય ટીડીએસની ચુકવણીના મામલામાં પણ લાગુ પડે છે અને અરજદારના મામલે સર્વોચ્ચ અદાલતે ૧૨.૦૯.૧૯૯૪ અને ૭.૧૦.૧૯૯૪ના રોજ યથાવત સ્થિતિનો આદેશ આપ્યો હોવા છતાં કોઈપણ વ્યક્તિ ટીડીએસની કોઈપણ રકમ આવકવેરા વિભાગને ચૂકવી શકશે નહીં. ૧૩.૦૫.૧૯૯૮ના રોજ, સર્વોચ્ચ અદાલતે પ્રથમ નિર્ણય વિરુદ્ધની બન્ને અપીલો અપીલ નામંજૂર કરીને નિકાલ કરી હતી. સર્વોચ્ચ અદાલતે ફકરો ક્રમાંક ૨૬ અને ૨૬માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું:–

૨૬. અન્ય કોઈપણ અવધિ માટે સૂચિત વ્યક્તિની દરેક પ્રકારની કરજવાબદારી કલમ ૧૧(૨)(એ) હેઠળ આવરી લેવાતી નથી, જોકે આવી જવાબદારી સૂચિત વ્યક્તિઓની જવાબદારી તરીકે યથાવત્ રહી શકે છે. આવી કરજવાબદારીનો નિપટારો તો કલમ ૧૧(૨)(સી) હેઠળ વિશેષ અદાલતના નિર્દેશો અનુસાર થઈ શકે છે, અથવા કર સત્તાધિકારી સૂચિત વ્યક્તિની ત્યારબાદ હાંસલ કરાયેલી

કોઈપણ સંપત્તિમાંથી તે વસૂલ કરી શકે છે (જુઓ તેજકુમાર બાલકૃષ્ણ રૂઈયા વિ. એ.કે. મેનન (૧૯૯૭) ૯ એસ.સી.સી. ૧૨૩) અથવા કાયદા અનુસાર સૂચિત વ્યક્તિ પાસેથી અન્ય કોઈપણ રીતે વસૂલ કરી શકે છે. તેમ છતાં, કલમ ૧૧(૨)(એ) હેઠળ આવી કરજવાબદારીને આપવામાં આવેલી અગ્રતા માત્ર ૧.૪.૧૯૯૧ થી ૬.૬.૧૯૯૨ ની અવધિ માટેની આવી જવાબદારી સુધી જ મર્યાદિત છે.

૨૭. સંબંધિત સૂચિત વ્યક્તિ અંગે કયા સમયબિંદુએ આ કર-દાયિત્વ કાયદેસર આકારણી દ્વારા એવો નિશ્ચિત થયેલો હોવો જોઈએ કે જે અંતિમ અને બંધનકારક હોય? અમુક પક્ષકારો દ્વારા અમારી સમક્ષ એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે અધિનિયમ અમલમાં આવેલ તારીખે જે દાયિત્વ અંતિમ આકારણીથી નિર્ધારિત થયેલું બન્યું હોય માત્ર તે જ કલમ ૧૧(૨)(એ) હેઠળ ચૂકવવામાં આવવું જોઈએ. અન્યોએ દલીલ કરી કે તે સૂચના ની તારીખે આ રીતે નિર્ધારિત થયેલું હોવું જોઈએ. ત્રીજી દલીલ એ છે કે તે વહેંચણીની તારીખે આ રીતે નિર્ધારિત થયેલું હોવું જોઈએ. કારણ કે અમે ઠરાવ્યું છે કે કલમ ૧૧(૨)(એ) હેઠળનું કર-દાયિત્વ માત્ર ૧.૪.૧૯૯૧ થી ૬.૬.૧૯૯૨ ના સમયગાળા માટેના એવા દાયિત્વને જ સંદર્ભે છે, તેથી આ સમયગાળા દરમિયાન ઊભા થયેલા દાયિત્વોનું પણ ૬.૬.૧૯૯૨ પહેલાં (અધિનિયમની તારીખ) અથવા સૂચના ની તારીખ પહેલાં અંતિમ આકારણ થયેલું હોવું જોઈએ, એવું માનવું યોગ્ય નહીં થાય. તેનો સંદર્ભ વહેંચણીની તારીખ સાથે જ હોવો જોઈએ. વહેંચણીની તારીખ ત્યારે આવે

છે જ્યારે વિશેષ અદાલત કલમ ૯-એ હેઠળના દાવાઓની તપાસ પૂર્ણ કરે છે. જો તે તારીખે કાનૂની રીતે કોઈ કર-દાયિત્વ માટે સંબંધિત વૈધાનિક સમયગાળા અંગે આકારણ થયેલું હોય, અને તે આકારણ સૂચિત વ્યક્તિ પર અંતિમ તથા બંધનકારક હોય, તો આગળ જે દર્શાવ્યું છે તેને આધીન રહી, તે દાયિત્વ કલમ ૧૧(૨)(એ) હેઠળ ચુકવણી માટે વિચારવામાં આવશે.

૪.૬. ત્યારબાદ, તા. ૩.૦૫.૧૯૯૯ના રોજ, વિશેષ અદાલતે મિસ્ક. અરજી ક્રમાંક ૨૮ ઓફ ૧૯૯૯માં વધુમાં એવો નિર્દેશ આપ્યો હતો કે સ્ત્રોતે કરકાપણી થઈ શકશે નહીં અને ચૂકવનારોએ સ્ત્રોતે કરકાપણી કર્યા વિના ચુકવણી કરવી પડશે અને સમગ્ર આવક કસ્ટોડિયનને ચૂકવી આપવાની રહેશે. વિશેષ અદાલતના ઉક્ત આદેશના પરિચ્છેદ ક્રમાંક ૮ આ મુજબ વાંચે છે:-

૮. સિવિલ અપીલ ક્રમાંક ૫૩૨૬ સન ૧૯૯૫ માં સર્વોચ્ચ અદાલતના તા. ૧૩ મે, ૧૯૯૮ ના ચુકાદાથી હવે કાનૂન સુસ્થિર થઈ ચૂક્યું છે. આવકવેરા વિભાગને કાયદેસર નિર્ધારિત અવધિ, એટલે કે ૧ એપ્રિલ ૧૯૯૧ થી ૬ જૂન, ૧૯૯૨, સિવાયના કોઈપણ કર અંગે કોઈ અગ્રતા મળી શકતી નથી. સર્વોચ્ચ અદાલતે જે રીતે ઠરાવ્યું છે તે મુજબ, અનુવર્તી અથવા અન્ય કોઈ અવધિનો કર માત્ર કલમ ૧૧(૨)(સી) હેઠળ અથવા સૂચિત પક્ષકારની અનુસ્ચાત પ્રાપ્ત કરાયેલ એવી મિલકત અથવા આવકમાંથી, જે અટકાયતમાં ન હોય, આવકવેરા સત્તાધિકારીઓ દ્વારા વસૂલ કરી શકાય છે. સ્ત્રોતે કરકપાત, અટકાયતમાં રહેલી

સંપત્તિઓ પરથી ઉપજતા વ્યાજ અને લાભાંશ પર લાગુ પડે છે. અટકાયતમાં રહેલી સંપત્તિઓ પરથી મળતા વ્યાજ અને લાભાંશ પણ અટકાયતમાં રહેલી સંપત્તિઓ જ છે. અનુવર્તી અવધિનો કર અગ્રતા આધારે કપાત કરવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે છે. उक्त અધિનિયમમાં કલ્પાયેલ નથી એવી અગ્રતા આધારે અટકાયતમાં રહેલી સંપત્તિઓ દૂર કરવાની કોશિશ કરવામાં આવે છે. આગોતરા કર અને સ્ત્રોતે કરકપાત સંબંધિત જોગવાઈઓ उक्त અધિનિયમની કલમ ૧૧ ની જોગવાઈઓ સાથે સીધી વિરુદ્ધ છે. उक्त અધિનિયમની કલમ ૧૩ ના બળે, उक्त અધિનિયમની જોગવાઈઓને પ્રાધાન્ય મળવું જ જોઈએ. આ બાબતમાં તા. ૨૦ ફેબ્રુઆરી ૧૯૯૫ ના આદેશમાં અપાયેલ તર્ક અહીં સંપૂર્ણપણે લાગુ પડે છે."

૪.૭. આ રીતે, આક્ષેપિત ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા, અપીલકર્તા–આકારણીઓને સ્ત્રોતેથી કરકપાત કરવા અને તે જ રકમ કેન્દ્ર સરકારના જમા ખાતે ચૂકવવા માટે નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો હતો. તેનાથી વ્યથિત અને અસંતોષ અનુભવતા, અપીલકર્તા–આકારણીઓએ આ અપીલો દાખલ કરી છે.

૫. અપીલકર્તા–આકારણીધારકો તરફથી હાજર વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી સોપારકરે રજૂ કર્યું કે અપીલકર્તા–આકારણીધારકો ઉપર સૂચિત પક્ષ એવી એફએફએસએલના કસ્ટોડિયનને વ્યાજ ચૂકવવાની ફરજ છે. વિશેષ અદાલતે તા. ૧૪.૦૮.૧૯૯૩, ૨૦.૨.૧૯૯૫ અને ૯.૯.૧૯૯૬ તથા ૩.૫.૧૯૯ ના આદેશો દ્વારા નિશ્ચિતરૂપે ઠરાવ્યું હતું કે કસ્ટોડિયનને વ્યાજ ચૂકવવાની કથિત

જવાબદારી ઉપર ટી.ડી.એસ.ની જોગવાઈઓ લાગુ પડતી નથી. તેથી, તેમણે રજૂ કર્યું કે ઉપરોક્ત આદેશોને ધ્યાનમાં લેતાં, સ્ત્રોતે કરકાપ ન કરવા બાબતે અપીલકર્તાઓ દોષિત હોવાનું કોઈ પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી.

૫.૧. તેમણે વધુમાં રજૂ કર્યું કે સર્વોચ્ચ અદાલતે અપીલકર્તાઓ તથા સિન્ડિકેટ બેંક દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલો દાખલ સ્વીકારતી વખતે પક્ષકારોને યથાવત સ્થિતિ જાળવવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો. તેથી, અપીલકર્તાઓ ઉપર ટી.ડી.એસ.ની રકમ અલગ ખાતામાં અથવા કસ્ટોડિયનને જમા કરાવવાની કોઈ ફરજ નહોતી.

૫.૨. અપીલકર્તાઓ તરફથી હાજર વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલના જણાવ્યા મુજબ, વિવિધ અરજી ક્રમાંક ૧૫૮ ઓફ ૧૯૯૩ માં વિશેષ અદાલતે તા. ૧૪મી ઑગસ્ટ, ૧૯૯૩ના રોજ પસાર કરેલા આદેશને ધ્યાનમાં લેતાં, અર્થાત્ જે તારીખે કથિત ટી.ડી.એસ.ની જવાબદારી ઊભી થઈ હતી એવી તા. ૩૧મી માર્ચ ૧૯૯૪થી ઘણાં પહેલાં, અપીલકર્તાને સદ્ભાવપૂર્વક એવી માન્યતા હતી કે સ્ત્રોતે કોઈ કર કપાત કરવાની તેના પર કોઈ ફરજ આદિ કરવામાં આવી નહોતી.

૫.૩. અપીલકર્તા–કરદાતા તરફથી હાજર વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી કે સિન્ડિકેટ બેંક અને અપીલકર્તા–કરદાતા વચ્ચેનો વિવાદ હજી બાકી છે, જેમાં સિન્ડિકેટ બેંક પોતે શેરોની માલિક હોવાનો દાવો કરે છે. તેથી, પક્ષકારોના ચોક્કસ હકો અને બાધ્યતાઓ નક્કી કરવી મુશ્કેલ છે અને અંતે, જો ઉક્ત દાવો

મંજૂર થાય અને એવું ઠરે કે અપીલકર્તાએ પોતાના શેરો ઉક્ત બેંકને વેચી દીધા હતા, તો તેવી પરિસ્થિતિમાં અપીલકર્તાઓએ પ્રાપ્ત કરેલી ઋણની રકમને ઋણ તરીકે જ ગણવામાં આવશે નહીં.

પ.૪ અપીલકર્તાના વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે રજૂ કર્યું છે કે, ઉપરોક્ત તથ્યોને ધ્યાનમાં લેતાં, તે અત્યંત સ્પષ્ટ થાય છે કે અપીલકર્તા–નિર્ધારિતોને કાયદા હેઠળ તેમજ વિશેષ અદાલત અને સર્વોચ્ચ અદાલતના આદેશોથી બાંધવામાં આવ્યા હતા/મર્યાદિત કરવામાં આવ્યા હતા/પ્રતિબંધિત કરવામાં આવ્યા હતા. તેમ છતાં, અધિકરણએ પરિચ્છેદ ક્રમાંક ૪૯, ૫૦, ૫૩, ૫૪, ૫૫ માં આ મુદ્દાનો વિચાર કરતી વખતે એવું નિરીક્ષણ કર્યું હતું કે વિશેષ અદાલતનો આદેશ અપીલકર્તાઓને કોઈ પણ રીતે પ્રતિબંધિત કરતો નથી.

પ.પ. તેમણે આવકવેરા અધિનિયમની કલમ ૧૯૮ અને ૧૯૯ ની જોગવાઈઓ પર આધાર મૂક્યો છે, જે નીચે મુજબ છે:–

કપાત કરાયેલ કર પ્રાપ્ત થયેલી આવક છે.

૧૯૮. આ પ્રકરણની પૂર્વવર્તી જોગવાઈઓ અનુસાર કપાત કરવામાં આવેલી તમામ રકમો, આકારણીધારકની આવકની ગણતરી કરવાનો હેતુસર, પ્રાપ્ત થયેલી આવક ગણવામાં આવશે. પરંતુ શરત એવી કે, કલમ ૧૯૨ની ઉપકલમ (૧એ) હેઠળ ચૂકવાયેલ કરરૂપ રકમ, આકારણીધારકની આવકની ગણતરી

કરવાનો હેતુસર, પ્રાપ્ત થયેલી આવક ગણવામાં આવશે નહીં. કપાત કરાયેલ કર માટે જમા ક્રેડીટ.

૧૯૯. (૧) આ અધ્યાયની અગાઉની જોગવાઈઓ અનુસાર કરવામાં આવેલ કોઈપણ કપાત અને કેન્દ્રીય સરકારને ચૂકવવામાં આવેલ રકમ, જે વ્યક્તિની આવકમાંથી આવી કપાત કરવામાં આવી હોય તેના વતી, અથવા જે પ્રમાણે લાગુ પડતું હોય તે મુજબ માલિકના વતી, અથવા જમા કરનારના વતી અથવા મિલ્કતના માલિકના વતી અથવા એકમધારકના વતી, અથવા શેરધારકના વતી, કરની ચૂકવણી તરીકે ગણવામાં આવશે.

(૨) કલમ ૧૯૨ ની ઉપકલમ (૧એ) માં ઉલ્લેખિત કોઈપણ રકમ, જે કેન્દ્રીય સરકારને ચૂકવવામાં આવી હોય, તે જેના આવકના સંબંધમાં આવા કરની ચુકવણી કરવામાં આવી હોય તે વ્યક્તિની તરફેથી ચૂકવવામાં આવેલ કર તરીકે ગણવામાં આવશે."

૫.૬. શ્રી સોપારકર, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે [૧૯૫૬] ૨૯ આઈટીઆર ૭૭૪ માં અહેવાલિત સર જોઝેફ કે, કે.બી.ઈ. વિ. કમિશનર ઇન્કમ ટેક્સ ના કેસમાં બોમ્બે વડી અદાલતના નિર્ણય પર દ્દઢપણે અવલંબન મૂક્યું છે.

૫.૭. ઉપરોક્ત નિર્ણય પર આધાર રાખીને, અપીલકર્તાઓ-આકારણીધારકો તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે રજૂઆત કરી કે તમામ

સત્તાધિકારીઓ, એટલે કે આકારણી અધિકારી, આવકવેરા કમિશનર (અપીલો) અને ટ્રિબ્યુનલ, દ્વારા અપીલકર્તાઓ–આકારણીધારકોને ટી.ડી.એસ. કપાત કરવા માટે દિશાનિર્દેશ આપવામાં આવી ગંભીર ભૂલ કરવામાં આવી છે, જે વિશેષ અદાલતના આદેશના વિરુદ્ધ છે અને જેને સર્વોચ્ચ અદાલતે સમર્થન આપ્યું હતું. તેથી, તેમણે વિનંતી કરી કે આ અદાલત આ અપીલો મંજૂર કરે અને નીચલી તમામ સત્તાધિકારીઓના આદેશોને રદ કરે.

૬. બીજી તરફ, પ્રતિવાદી–રાજસ્વ તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી મહેતાએ ટ્રિબ્યુનલના આક્ષેપિત ચુકાદા અને આદેશને સમર્થન આપ્યું અને રજૂઆત કરી કે અપીલકર્તા–કરદાતાઓ તરફથી વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે પ્રસ્તુત કરેલ દલીલો વિચારણા લાયક નથી, કારણ કે પ્રતિબંધનો આદેશ ૯મી સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૬ના રોજ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો અને તે આકારણી વર્ષ ૧૯૯૭–૯૮થી આગળ લાગુ પડશે. તેમણે રજૂઆત કરી કે આવકવેરા અધિનિયમની કલમ ૧૫૮ અપીલકર્તા–કરદાતાઓના મામલે લાગુ પડશે નહીં, પરંતુ તે તૃતીય પક્ષના મામલે લાગુ પડે છે.

૬.૧. તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી કે નીચલી સત્તાધિકારીઓ તેમજ ટ્રિબ્યુનલના સમવર્તી નિષ્કર્ષોને ધ્યાનમાં લેતા હાલની અપીલો નામંજૂર થવા લાયક છે. તેથી, તેમણે વિનંતી કરી કે આ અદાલત હાલની અપીલો નામંજૂર કરે અને ટ્રિબ્યુનલના આદેશની પુષ્ટિ કરે.

૭. અમે અપીલકર્તા–આકારણીકર્તાઓ તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી સોપારકર અને પ્રતિવાદી–રાજસ્વ તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી મહેતા ને સાંભળ્યા છે તથા નોંધ પર ઉપલબ્ધ સામગ્રીનું અવલોકન કર્યું છે. એ બાબતે કોઈ વિવાદ નથી કે વિશેષ અદાલત વટહુકમ ૩૦મી જૂન, ૧૯૯૨ ના રોજ અમલમાં આવ્યો હતો અને કસ્ટોડિયનની નિમણૂક ૨મી જુલાઈ, ૧૯૯૨ ના રોજ કરવામાં આવી હતી. એ કહેવાની જરૂર નથી કે વિશેષ કાયદાની જોગવાઈઓ જે તારીખે જાહેરનામું બહાર પાડવામાં આવે તે તારીખથી અમલમાં આવે છે. કાયદાની વ્યાખ્યા સંબંધિત, આંતરિમ આદેશ અથવા અંતિમ આદેશના સ્વરૂપનો, વિશેષ અદાલત અથવા સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા કરવામાં આવેલ કોઈપણ સ્પષ્ટીકરણાત્મક આદેશનો પ્રભાવ તે તારીખથી રહેશે જે તારીખે અધિનિયમ અથવા વટહુકમ અમલમાં આવે છે.

૮. વર્તમાન મામલામાં, અમને જણાય છે કે ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા કાયદાની જોગવાઈઓના અર્થઘટનમાં ગંભીર ભૂલ કરવામાં આવી છે. આ કહીવાની જરૂર નથી કે અર્થવ્યવસ્થાને ઝડપી ગતિ આપવા માટે વિશેષ અદાલત રચવામાં આવી હતી. જે હેતુ માટે વિશેષ અદાલત અંગેનો કાયદો બનાવવામાં આવ્યો હતો તે અન્ય કાયદા કરતાં પ્રબળ રહેશે. તેથી, અમારી માન્યતા છે કે ટ્રિબ્યુનલએ આ માનવામાં ગંભીર ભૂલ કરી છે કે વિશેષ અદાલતનો આદેશ પ્રબળ રહેશે નહીં અને સર્વોચ્ચ અદાલતના આદેશની તારીખ એટલે કે ૯મી સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૬થી જ તે લાગુ પડશે એવી વ્યાખ્યા કરીને ટી.ડી.એસ. કપાત કરવી આવશ્યક છે. અમારા

મત મુજબ, ટ્રિબ્યુનલએ રોક લગાવવામાં / પ્રતિબંધ મુકવામાં / મર્યાદિત કરવામાં કાયદાની ભૂલ કરી છે. તે ઉપરાંત, અપીલકર્તા–આકારણીગ્રાહકો દ્વારા વિભાગને કોઈ ચુકવણી કરવામાં આવી નથી, પરંતુ તે માટે માત્ર જોગવાઈ જ કરવામાં આવી છે.

૯. વધુમાં, ટ્રિબ્યુનલનું આ અવલોકન કે ટી.ડી.એસ. વિભાગની આવક છે, અમારાં મત મુજબ બોમ્બે વડી અદાલતે સર જોસેફ કે, કે.બી.ઈ. (ઉપરોક્ત)ના કેસમાં કરેલા અવલોકનોના વિરુદ્ધ છે, જેમાં નીચે મુજબ ઠરાવવામાં આવ્યું છે:–

"શ્રી પાલખીવાલા દ્વારા જે દલીલ કરવામાં આવી છે તે એ છે કે આ નિયમ હેઠળ સર જોસેફ કે પર કર ચૂકવવાની કોઈ જવાબદારી આવતી નથી. વીમા કંપનીઓ દ્વારા તેમની કર ચૂકવવાની જવાબદારીનું નિર્વહન કરવામાં આવી રહ્યું નથી. તેઓ કહે છે કે કાયદો ચૂકવનાર વ્યક્તિ પર જ જવાબદારી લાદે છે અને જ્યારે ચૂકવનાર વ્યક્તિ આવકવેરા વિભાગને કર ચૂકવે છે ત્યારે તે જ જવાબદારી, એક મૂળભૂત જવાબદારી,નું નિર્વહન થાય છે

ઇંગ્લેન્ડ. તેથી એવો દાવો આગળ ધપાવવામાં આવે છે કે કાયદાની આ જોગવાઈને ધ્યાનમાં લેતાં સર જોઝેફ કેને જે મેળવવાનો હક છે તે ૫૦૦ પાઉન્ડ નહીં પરંતુ માત્ર ૨૨૫ પાઉન્ડ જ છે. અમારાં અધિનિયમની કલમ ૧૮ની જોગવાઈઓ તરફ ધ્યાન દોરવામાં આવે છે અને એવું સૂચવવામાં આવે છે કે બંને અધિનિયમો હેઠળ કપાતની યોજના મૂળભૂત રીતે ભિન્ન છે. એવું કહેવાય છે કે

કલમ ૧૮ હેઠળ, ભલે પગાર વગેરે ચૂકવનાર પર સ્ત્રોતે કર કપાત કરવાની ફરજ મૂકવામાં આવી હોય, તેમ છતાં જો કર કપાત કરવામાં આવ્યો ન હોય તો જે વ્યક્તિ પગાર મેળવવા હકદાર છે તે કર ચૂકવવા માટે હજી પણ જવાબદાર રહે છે, અને કલમ ૧૮ દ્વારા એ સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું છે કે સ્ત્રોતે કર કપાત કરનાર વ્યક્તિ તે પગાર મેળવવા હકદાર વ્યક્તિના વતી એવી કપાત કરે છે. એ પણ સૂચવવામાં આવે છે કે કલમ ૧૮(૪) હેઠળ સ્પષ્ટપણે નીચે મુજબ જોગવાઈ કરવામાં આવી છે:-

આ કલમની જોગવાઈઓ અનુસાર કપાત કરવામાં આવેલી બધી રકમો, આકારણીધારકની આવકની ગણતરી કરવાના હેતુસર, પ્રાપ્ત થયેલી આવક ગણાશે.

એવું કહેવામાં આવે છે કે અંગ્રેજી કાયદા હેઠળની આ જોગવાઈઓના અભાવે વાર્ષિકીનો જે ભાગ સર જોસેફ કેની આવક બન્યો તે ૨૨૫ પાઉન્ડ જ હતો અને ૫૦૦ પાઉન્ડ નહોતો; કે જ્યારે વીમા કંપનીઓએ ૨૭૫ પાઉન્ડ કપાત કર્યા ત્યારે તેઓ સર જોસેફ કેની તરફથી તે રકમની કપાત આ હેતુસર કરતા નહોતા કે તેઓ સર જોસેફ કેની તરફથી કર ચૂકવે, પરંતુ તેઓ એ કારણે કપાત કરતા હતા કે અંગ્રેજી વિધાનએ વીમા કંપનીઓ પર આ રકમ અટકાવી રાખવાની ફરજ મૂકી હતી અને એ કાયદેસરની ફરજના કારણે જ આ રકમ ચૂકવવામાં આવતી હતી. હકીકતમાં આપણે જે જોવું જોઈએ તે એ કાયદેસરની જોગવાઈઓનું તાત્પર્ય છે, જેનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે અને જેના પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે, અને

આપણે આ સમગ્ર મુદ્દાના તાત્પર્યને માત્ર એક સરળ દૃષ્ટિકોણથી જોવું જોઈએ. નિયમ ૧૯ ની જોગવાઈઓ હેઠળ વીમા કંપનીઓએ જે ૨૭૫ પાઉન્ડ અટકાવી રાખ્યા, તે આવક કોની હતી? સ્પષ્ટ છે કે સર જોસેફ કેને બાકી થતી વાર્ષિકી પર કર ચૂકવવાનો હતો અને કાયદેસરની કલ્પિત માન્યતાના આધારે સર જોસેફ કેની આવકને વીમા કંપનીઓની આવક ગણવામાં આવી હતી. આ કાયદેસરની કલ્પિત માન્યતા અંગ્રેજી કાયદામાં એ હેતુસર લાવવામાં આવી હતી કે કરની વસુલાત વાર્ષિકી ચૂકવનાર પાસેથી કરવામાં આવે, પોતે વાર્ષિકી મેળવનાર પાસેથી નહીં. પરંતુ આવી કાયદેસરની કલ્પિત માન્યતા આ પ્રગટ હકીકતને ક્યારેય બદલી શકતી નથી કે વાર્ષિકી તો સર જોસેફ કેની જ છે અને કુલ ૫૦૦ પાઉન્ડ સંપૂર્ણપણે સર જોસેફ કેની આવક છે અને તેનો કોઈપણ ભાગ વીમા કંપનીઓની આવક નથી. ત્યારબાદ એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે ભલે વીમા કંપનીઓ તરફથી સર જોસેફ કેને ૫૦૦ પાઉન્ડનું દેવું બાકી થતું હોય, તો પણ સર જોસેફ કેના હકમાં દેવું ઉપજ્યું હોવાની હકીકતથી કાયદામાં આવક પણ તેમના હકમાં ઉપજી એવું બની જતું નથી. કાયદાનો આ સિદ્ધાંત સંપૂર્ણપણે યોગ્ય છે. દેવું ઉપજવું અથવા બાકી થવું અને આવક ઉપજવી અથવા બાકી થવી વચ્ચે ભેદ દર્શાવવામાં આવ્યો છે (જોવો સેઠ લાલભાઈ વિ. કમિશનર ઑફ ઈન્કમ ટેક્સ [૧૯૫૨] ૨૨ આઈટીઆર ૧૩), અને દેવું જ્યારે વાસ્તવમાં પ્રાપ્ત થાય ત્યારે જ તે આવક બને છે, અથવા અન્ય શબ્દોમાં કહીએ તો દેવું ત્યારે સુધી આવક બનતું નથી જ્યાં સુધી તે પૂર્ણ ન થાય. શ્રી પાલખીવાળા જે દલીલ કરે છે તે એ છે કે દેવું ૫૦૦ પાઉન્ડનું ભલે હોય, પરંતુ ૨૭૫ પાઉન્ડ વિધાનથી

લુપ્ત થઈ ગયા હતા અને વીમા કંપનીઓએ માત્ર ૨૨૫ પાઉન્ડ જ ચૂકવી પૂરાં કર્યાં હતા, અને તેથી સર જોસેફ કેની આવક બનેલી એકમાત્ર રકમ ૨૨૫ પાઉન્ડ હતી, ૫૦૦ પાઉન્ડ નહીં. આ તો કાયદાકીય સ્થિતિ અને આ સંદર્ભમાં પ્રકાશમાં આવતી વાસ્તવિક હકીકતો—બંનેનું સંપૂર્ણ ભ્રમપૂર્ણ વાચન છે. અહીં વિધાનથી દેવું કે તેના કોઈ ભાગનું લુપ્તીકરણ થયેલું નથી. વિધાન જે જોગવાઈ કરે છે તે એ છે કે વીમા કંપનીઓએ સર જોસેફ કેને ૨૨૫ પાઉન્ડ ચૂકવતાં સંપૂર્ણ દેવું ચૂકવાઈ જાય છે, કારણ કે વીમા કંપનીઓએ ૨૭૫ પાઉન્ડ અટકાવી રાખ્યા છે, જે ૫૦૦ પાઉન્ડ પર ચૂકવવાના કર તરીકે ચૂકવવાના છે. તેથી, આ દેવાના એક ભાગ અર્થાત્ ૨૭૫ પાઉન્ડના લુપ્તીકરણનો કેસ નથી, પરંતુ કાયદે નિર્ધારિત કરેલી રીતથી દેવાના પરિપાલનનો કેસ છે. તેમજ શ્રી પાલખીવાળા એ દલીલ કરે છે ત્યારે પણ તેઓ સાચા નથી કે દેવું માત્ર આંશિક રીતે ચૂકવાયું છે અને સંપૂર્ણ રીતે ચૂકવાયું નથી. તેઓ કહે છે કે લુપ્તીકરણ ન હોય તો પણ હકીકતમાં દેવાના માત્ર એક ભાગની જ ચુકવણી સર જોસેફ કેને કરવામાં આવી છે અને તે ભાગ ૨૨૫ પાઉન્ડ છે, કુલ ૫૦૦ પાઉન્ડ નહીં. તાત્પર્યમાં ૫૦૦ પાઉન્ડનું સંપૂર્ણ દેવું સર જોસેફ કેને ચૂકવાઈ ગયું છે. ચુકવણીની રીત આ છે. ૨૨૫ પાઉન્ડ ખરેખર રોકડમાં સર જોસેફ કેને ચૂકવવામાં આવ્યા છે, અને બાકી ૨૭૫ પાઉન્ડ વીમા કંપનીઓએ એ હેતુસર અટકાવી રાખ્યા છે કે ૫૦૦ પાઉન્ડની રકમ પર ચૂકવવાનો જે કર છે તે ચૂકવી શકાય. જો વીમા કંપનીઓએ સંપૂર્ણ ૫૦૦ પાઉન્ડ સર જોસેફ કેને ચૂકવી દીધા હોત અને પછી સર જોસેફ કે, જે ચૂકવવા માટે જવાબદાર હતા, તેમણે આવકવેરા સત્તાધિકારીઓને ૨૭૫ પાઉન્ડ ચૂકવ્યા

હોત, તો હાલની સ્થિતિ એથી કેવી રીતે જુદી પડે છે, તે સમજવું મુશ્કેલ છે. નિશ્ચિતપણે, ત્યારે શ્રી પાલખીવાળા આવી દલીલ કરી શક્યા ન હોત કે તેમને સંપૂર્ણ ૫૦૦ પાઉન્ડ ચૂકવવામાં આવ્યા નથી અથવા દેવું પૂરું થયું નથી. વીમા કંપનીઓને સંપૂર્ણ ૫૦૦ પાઉન્ડ સર જોસેફ કેને ચૂકવવાની પરવાનગી આપીને પછી તેમની પાસેથી ૨૭૫ પાઉન્ડ વસૂલવા બદલ, ઇંગ્લૅન્ડમાં સ્થાપિત કર વસુલાતની વ્યવસ્થા એવી જોગવાઈ કરે છે કે કર સત્તાધિકારીઓ ૨૭૫ પાઉન્ડ સીધા વીમા કંપનીઓ પાસેથી જ વસૂલ કરશે અને વીમા કંપનીઓને માત્ર ૨૨૫ પાઉન્ડ સર જોસેફ કેને ચૂકવવાની પરવાનગી આપશે; પરંતુ તમે આ મુખ્ય હકીકતથી દૂર જઈ શકતા નથી કે તેઓ ૨૭૫ પાઉન્ડ સર જોસેફ કેની આવક પર ચૂકવી રહ્યા છે, પોતાની આવક પર નહીં.

એ બાબત દર્શાવવામાં આવે છે કે કલમ ૧૮(૪) જેવી જોગવાઈના અભાવે, તમે ૨૭૫ પાઉન્ડને સર જોસેફ કેની આવક તરીકે ગણાવી શકતા નથી. કલમ ૧૮(૪) એવી કોઈ બાબત, જે તે વ્યક્તિની આવક નથી અને જેને પગાર ચૂકવવાનો બાકી છે, તેની આવક બનાવી દેતી નથી. કલમ ૧૮(૪) દ્વારા સ્થાપિત કરાયેલ કાનૂની કલ્પના એ છે કે જે વ્યક્તિના પગારનો કોઈ ભાગ સ્ત્રોતે કાપવામાં આવ્યો હોય, તે વ્યક્તિને કરના હેતુસર આવકનો તે ભાગ પ્રાપ્ત થયો હોવાનું માનવામાં આવશે. પરંતુ તેને જે પ્રાપ્ત થયું હોવાનું માનવામાં આવે છે, તે તેની જ આવક હતી અને ફરી કહીએ તો, કલમ ૧૮(૪)માં એવી કોઈ કલ્પના સ્થાપિત કરવામાં આવી નથી કે જે હકીકતમાં તેની આવક ન હતી, તેને તેની

આવક બનાવી દે. પરંતુ અંગ્રેજી કાયદામાં જે કલ્પના સ્થાપિત કરવામાં આવી છે તે એવી છે કે સર જોસેફ કેની આવકને વાર્ષિકી ચૂકવનારની આવક તરીકે ગણવી. પરંતુ અમને જે બાબત સાથે સંબંધ છે તે કલ્પના નહીં પરંતુ હકીકત છે, અને હકીકત એ જ રહે છે, અને કોઈ દલીલ તે હકીકતને કમજોર બનાવી શકતી નથી, કે ૫૦૦ પાઉન્ડ સર જોસેફ કેની આવક હતી અને તેનો કોઈપણ ભાગ વાર્ષિકી ચૂકવનારની અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિની આવક ન હતો.

સાચી સ્થિતિ અંગે કોઈ શંકા રહી હોય તો આવકવેરાની પરતફેર અંગેની જે જોગવાઈઓ તરફ અમારું ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું છે, તેનાથી તે શંકાનું સંપૂર્ણ નિવારણ થાય છે. જો સર જોસેફ કે તેમના કુલ આવકના કારણે વીમા કંપનીઓએ ચૂકવેલા આ ૫૦૦ પાઉન્ડની રકમ પરના વેરા માટે જવાબદાર ન હોત, તો તેમને સંપૂર્ણ રકમની પરતફેર અથવા અનુપાતીય પરતફેર મેળવવાનો અધિકાર હોત. જે વસ્તુ તેમની આવક જ નથી, તેના સંદર્ભમાં વેરાની ચૂકવણી અંગે સર જોસેફ કેએ પરતફેર મેળવવી જોઈએ એવો તર્ક કરવો અશક્ય છે. શ્રી પાલખીવાળાએ આપેલો જવાબ એ છે કે આવકવેરા અધિનિયમ, ૧૯૧૮, અનુસૂચિ ૫, પરિચ્છેદ ૧૭ મુજબ, વાર્ષિક ભથ્થું ચૂકવનાર દ્વારા કરવામાં આવેલ કપાતને કાયદેસર રીતે વાર્ષિક ભથ્થું મેળવનારની કુલ આવકનો ભાગ બનાવવામાં આવે છે, અને તે કારણે જ વાર્ષિક ભથ્થું મેળવનારને પરતફેરનો દાવો કરવાનો અધિકાર મળે છે. પરંતુ જે કારણસર વાર્ષિક ભથ્થું મેળવનારને પોતાની કુલ આવકમાં ચૂકવનાર દ્વારા કરવામાં આવેલી કપાતનો સમાવેશ

કરવાની મંજૂરી અપાય છે, તે જ કારણ એ છે કે ચૂકવનાર, વાર્ષિક ભથ્થું મેળવનારની આવકમાંથી વેરો ચૂકવી રહ્યો છે અને જ્યારે વાર્ષિક ભથ્થું મેળવનાર પોતાની કુલ આવકનું નિવેદન તૈયાર કરે છે ત્યારે વેરાની ચૂકવણીના હેતુસર તેની આવકમાંથી જે કપાત કરવામાં આવી છે તેનો તેમાં સમાવેશ કરવાનો તેને અધિકાર છે. તેથી, કપાતની સમગ્ર યોજનાને અને પરતફેર સંબંધિત જોગવાઈઓને એકંદરે જોતા, એ સ્પષ્ટ થાય છે કે અંગ્રેજી કાયદો એ હકીકતને અવગણતો નથી કે ચૂકવવાપાત્ર વાર્ષિક ભથ્થું એ વાર્ષિક ભથ્થું મેળવનારની આવક છે. ખરેખર, જો બ્રિટિશ સંસદે આ સ્પષ્ટ હકીકતને અવગણેલી હોત તો તે અત્યંત અચંબિત કરનારું બનત, અને વાર્ષિક ભથ્થું વાર્ષિક ભથ્થું મેળવનારની આવક હોવાથી, વાર્ષિક ભથ્થું મેળવનાર પાસેથી સીધી વસૂલાત કરવા કરતાં ચૂકવનાર પાસેથી વેરો વસૂલવાની પદ્ધતિ વધુ સહેલી અને વધુ અનુકૂળ છે. પરંતુ આવી જોગવાઈ કર્યા બાદ કાયદો એ પણ સ્પષ્ટ કરે છે કે વાર્ષિક ભથ્થું મેળવનારે વાર્ષિક ભથ્થાની સંપૂર્ણ રકમ પ્રાપ્ત કરી છે, ચૂકવનારને યોગ્ય મુક્તિ મળે છે, અને યોગ્ય કિસ્સાઓમાં જો વાર્ષિક ભથ્થું મેળવનાર તે વેરો ચૂકવવા જવાબદાર ન હોય જે વાર્ષિક ભથ્થું ચૂકવનારએ ચૂકવ્યો હોય, તો વાર્ષિક ભથ્થું મેળવનારને તે વેરાની પરતફેર મેળવવાનો અધિકાર છે. "

૧૦. બાબતના તે દૃષ્ટિકોણથી, ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલું કે ટી.ડી.એસ. વિભાગની આવક છે એવું અર્થઘટન ભ્રમિત છે. તેથી, અમારી દૃષ્ટિએ, રોકાયેલ ટી.ડી.એસ. કપાત કરી શકાઈ હોત નહીં.

૧૧. પરિસ્થિતિના તે દષ્ટિકોણથી, અમારો વિચારપૂર્વકનો મત એવો છે કે વિશેષ અદાલતના આદેશ હોવા છતાં અધિનિયમની કલમ ૧૯૪એ હેઠળ જરૂરી મુજબ સ્ત્રોતે કર કપાત કરવા અપીલકર્તા–આકારણીગ્રસ્તો જવાબદાર હતા એવું ઠરાવીને આક્ષેપિત ચુકાદો આપતાં ટ્રિબ્યુનલ યોગ્ય નહોતું.

૧૨. ઉપરોક્ત કારણોસર, આ બધી અપીલો મંજૂર થવા પાત્ર છે અને તે મુજબ મંજૂર કરવામાં આવે છે. ટ્રિબ્યુનલનો પડકારાયેલો ચુકાદો અને આદેશ તેમજ મૂલ્યાંકન અધિકારી અને સીઆઇટી(એ) નો આદેશ અત્રે રદ કરવામાં આવે છે. તે મુજબ, અમે ઠરાવીએ છીએ કે અધિનિયમની કલમ ૧૯૪એ હેઠળ જરૂરી મુજબ સ્ત્રોતે કર કપાત કરવા માટે અપીલકર્તાઓ–નિર્ધારિતો જવાબદાર હતા એવો ટ્રિબ્યુનલનો કાયદેસર નિષ્કર્ષ યોગ્ય ન હતો

(કે.એસ. ઝવેરી, ન્યાયમૂર્તિ)

(કે.જે. ઠાકેર, જ) પવન

The translation of this judgment has been provided by M/s Hyperlink E-Solutions Pvt. Ltd.

==

<u>અસ્વીકરણ</u>: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઇ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER:</u> The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.